

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deichmann SE

Sagsøgt: Hauptzollamt Duisburg

Konklusion

Undersøgelsen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/223 af 17. februar 2016 om fastlæggelse af en procedure for vurdering af en række anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra eksporterende producenter i Kina og Vietnam og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14.

(¹) EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. marts 2018 — Marc Jacob mod Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16) og Ministre des Finances et des Comptes publics mod Marc Lassus (C-421/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Forenede sager C-327/16 og C-421/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direkte beskatning — etableringsfrihed — fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater — direktiv 90/434/EØF — artikel 8 — aktie- eller anpartsombytningstransaktion — kapitalgevinst ved denne transaktion — udskudt beskatning — kapitaltab ved den senere afhændelse af de modtagne værdipapirer — bopælsstatens beskatningskompetence — forskelsbehandling — begrundelse — opretholdelse af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne)

(2018/C 166/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marc Jacob (C-327/16) og Ministre des Finances et des Comptes publics (C-421/16)

Sagsøgte: Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16) og Marc Lassus (C-421/16)

Konklusion

- 1) Artikel 8 i Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater, som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, tilpasset ved Rådets afgørelse 95/1/EF, Euratom, EKSF af 1. januar 1995, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter den kapitalgevinst, der opnås ved en aktie- eller anpartsombytningstransaktion omfattet af dette direktiv, konstateres ved denne ombytningstransaktion, men hvis beskatning udskydes indtil det år, i løbet af hvilket den begivenhed, som afslutter den udskudte beskatning, finder sted, i det foreliggende tilfælde afhændelsen af de modtagne aktier eller anparter.
- 2) Artikel 8 i direktiv 90/434, som ændret ved akt vedrørende vilkårene for Kongeriget Norges, Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, tilpasset ved afgørelse 95/1, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som foreskriver beskatning af kapitalgevinsten vedrørende en aktie- eller anpartsombytningstransaktion, der er henført til udskudt beskatning, ved den senere afhændelse af de modtagne værdipapirer, selv om denne afhændelse ikke henhører under denne medlemsstats beskatningskompetence.

- 3) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som i en situation, hvor den senere afhændelse af de modtagne værdipapirer ikke henhører under denne medlemsstats beskatningskompetence, foreskriver beskatning af den kapitalgevinst, der er henført til udskudt beskatning, i forbindelse med denne afhændelse uden at tage hensyn til det eventuelle kapitaltab, der er realiseret i denne forbindelse, hvorimod der tages hensyn til et sådant kapitaltab, når den skattepligtige indehaver af værdipapirerne har sit skattemæssige hjemsted i nævnte medlemsstat på tidspunktet for afhændelsen. Det tilkommer medlemsstaterne, under overholdelse af EU-retten, og i det foreliggende tilfælde navnlig etableringsfriheden, at fastsætte nærmere bestemmelser om modregning og beregning af dette kapitaltab.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016
EUT C 392 af 24.10.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. marts 2018 — Christian Picart mod Ministre des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-355/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer — direkte beskatning — flytning af bopæl fra en medlemsstat til Schweiz — beskatning af latente kapitalgevinster af betydelige kapitalandele i selskaber med hjemsted i oprindelsesmedlemsstaten i anledning af en sådan flytning — aftalens anvendelsesområde)

(2018/C 166/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Picart

Sagsøgt: Ministre des Finances et des Comptes publics

Konklusion

Eftersom en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke er omfattet af det personelle anvendelsesområde for begrebet »selvstændige« som omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, undertegnet i Luxembourg den 21. juni 1999, skal bestemmelserne i denne aftale fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en stat, der er part i denne aftale, som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver, at der, når en fysisk person flytter sin bopæl fra denne stat til en anden stat, som er part i den nævnte aftale, samtidig med, at den pågældende opretholder sin økonomiske aktivitet i den første af de to stater, uden at han hver dag eller mindst én gang om ugen foretager en rejse fra stedet for sin økonomiske aktivitet til sin bopæl, skal ske en umiddelbar beskatning af latente kapitalgevinster af de betydelige kapitalandele, som denne person ejer i selskaber, der er stiftet i henhold til førstnævnte stats ret, i anledning af denne flytning af bopæl, og som kun giver mulighed for udskudt opkrævning af den skyldige skat på betingelse af, at der stilles tilstrækkelig garanti for at sikre opkrævningen af den nævnte skat, mens en person, som også er indehaver af sådanne andele, men som fortsat har bopæl på den første af disse stater område, først beskattes på tidspunktet for afhændelsen af disse andele.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.